

ሕልም አይቼ ነበር

በሰለሞን ሸፈራው

እዝኝ ከኛው ሰፈር...
እዚህ ከኛው ቀይ፣ ከደጋገቦቹ አድባር
ግዮን ጥቁር ዓባይ፣ ጣና ከምንጨፍ ዳር
ከበላይ ዘለቀ፣ የትውልድ መንደር
ከባልቻ አባነፍሶ፣ ከነራስ አሉላ
ከእምዬ ምኒልክ፣ ከሀብቴ አባ መላ
ከፀመር ሰመተር፣ ከቆራሔው ጀግና
ከጅማ አባጅፋር፣ ከነካዎ ጦና
ከመይሣው ካሳ፣ ከአጼ ዮሐንስ
የታሪክ መዲና፣
ግዮን ከምንጨፍ ላይ፣ በኛው እልፍኝ ጓዳ
ዓለም ተሰልፎ፣ ብርሃን እየቀዳ
ለዚች ሆደ ሰፊ፣ ታጋሽ በተፈጥሮ
እልፍ አእላፍ ልኾን፣ ከለምለም ማህፀኗ
ላፈራች ወይዘሮ፣
ክብር የታደሙ፣
የሰማይ መላእክት፣ ስሟን እያዘሙ
የዳግም ልደቷን፣ ድምቀት በዝማሬ
ለሰው ዘር ሲያሰሙ...
በረከት አድሮበት፣ ዓባይ እንደጣና
የወላጅ እናቱን፣ አገር ቤት ሲያቀና
ሕልም አይቼ ነበር፣ በንፁህ ልቦና፡፡

አምላክ ምን ተስኖት፣ ካለቸርነቱ
ሲሰጥ በሰፊ እጁ፣

ግዮንን አድሏት፣ እግዜር ለወዳጅ
ከመንጋ ድህነት፣ ህመም ሊፈውሳት
የትንሳኤ ዳግም፣ ብርሃን ሲለግሳት
በልጆቿ ህብር፣ የተጌጠ ጥበብ
ቀሚሷን ሲያለብሳት፣
ሕልም አይቼ ነበር፣ አንድ ቀን ማለዳ
ዓለም ተሰልፎ፣ በኛው እልፍኝ ንዳ
ግዮን ከምንጩ ዳር፣ ደስታ እየተቀዳ
የሰው ዘር ለክብር፣ ታሪክ ሲያሰናዳ
ድህነት አመጣሽ፣ ችጋር ድንቁርና
ረሀብ ጦሩን ስሎ፣ ምን ቢነሳት ጤና
ያልተንበረከከች፣ ይቼ ጎስቋላ ሴት
አግኝቶ ማጣትን፣ የቀመሰች ባልቴት
የዳግም ልደትን፣ ህያው ብርሃን ተስፋ
ቀንዲል ውበት ድምቀት፣ ክብር ተጎናፅፋ
በልጆቿ አጀብ፣ ዓባይ ዳር ተድራ
ዓለም መልካም ስሟን፣ ደጋግሞ እየጠራ
በደቡብ ሒቤንጎ፣ በጉዞች ዙምባራ
በወላይታ ቅኝት፣ በሐመር ዳንኬራ
ሲጨፈር ሲደለቅ፣ ላዲሷ ሙሽራ
ሕልም አይቼ ነበር፣ እኔ ለሀገሪ
እሰይ የምስራች፣ ሊፈታ ነው ዛሬ፡፡

እዚህ ከኛው ደብር፣
አበው በፍቅራቸው፣ ከቀደሳት ምድር
እዚህ ከኛው ሰፈር፣
ከደጋጎች ቀየ፣
በጎጆም እንቅጥቅጥ፣ በሐረር ሽጎየ
የትንሳኤ ዳግም፣ ብርሃን እየታየ
መላው ደቡብ ህዝቦች፣ ኦሮሚያ ሶማሌ
ሐረሪና ትግራይ፣ አፋር አባጊሌ
አኝዋክና ኑዌር፣ ቤን ንጉል አማራ

ክተት ተጠራርተው፣ አዊ ከዋግ ኸምራ
ሲጨፈር ሲደለቅ፣ ለዓባይ ዳር ሙሽራ
ዓለም ምንተ ክብሯ፣ እንደተሰለፈ
የዳግም ልደቷን፣ ድምቀት የሚያወሳ
ድርሳን እየፃፈ፣

ውብቷ ነሽጦት፣ ቅኔ እየዘረፈ
ለዚች ሆደ ሰፊ፣ ታጋሽ ሴት ወይዘሮ
በጋምቤላዎች ቱም፣ በገራዶ ዋሽንት
በትግራይ ከበሮ፣

የሰማኒያ ቋንቋ፣ ጥበብ ሀብር ፈጥሮ
በዕለፍ አዕለፍ ህዝቦች፣ ባህል ተቀምሮ
እዚህ እኛው መሀል፣ እዚህ ከኛው ቀየ
በኢትዮጵያዊያን፣ ሀብረ ብሔር ዘየ

የጎጂም የጎንደር፣ የምንፎር የወለዎ
አማርኛ ለዛው፣ በሰማኒያ ቋንቋ
ጥበብ ተሰናስሎ፣
በጉራጌ ዜማ፣ “ኤቦ ኤቦ ገረ...”

ስኬት ጥሮ ማትረፍ አየተዘመረ
በሰው ዘር ታሪክ ፊት፣ እዚህ ከኛው መንደር
የድህነታችን፣ ሰንኮፋ ተነቅሎ
ዓባይ ዳር ሲቀበር፣

ከዕለታት አንድ ቀን፣ እልም አይቼ ነበር።።
እሰየው ዘንድሮ ዕውን ይሆን ጀመር.... !

እዚህ ከኛው መንደር፣ እዚህ ከኛው ቀየ
በሶማሌ ገበይ፣ በሐረር ሸጎዬ
የዘመኑ ዓለም፣ ባንድ ዳስ ታድሞ
ለእምዬ ኢትዮጵያ፣ ክብር ሰልፍ ቆሞ

በሰው ዘር ታሪክ ፊት፣ ፍጥረት መልካም ስሟን
ሲያነሳው ደጋግሞ...
ሀዲያና ስልጤ፣ የም ካምባታ ጋሞ
ዳውሮ ካፋ ሐመር፣ አላባና ሱርማ

ህብረ ብዙው ደቡብ፣ የቀመረው ዜማ

ካራቱም ማእዘን፣ ጎለቶ እየተሰማ

በትግራይ ልጅ ጥበብ፣ አውርስ ንይላ ሁራ
በቤንሸንጉል ጉሙዞች፣ “ዙምባራ! ዙምባራ!”
ሲጨፈር ሲደለቅ፣ ለህዳሴው ዘመን
ያባይ ዳር ሙሽራ...

ምዕራብ ምስራቅ ሸዋ፣ ወለጋ ሰላሌ
ጅማ ኤሌባቡር፣ አርሲና ባሌ
ያ ኢልሚ ኦርሞ፣ ቦረና ነገሌ
ጋምቤላ አኙዋክ ኑዌር፣ አፋር ባለጊሌ
ወሎ ጎጃም ጎንደር፣ መንዝና ሸንኮራ
ሸገር ድሬዳዋ፣ መላው ቤተ አማራ
ክተት ተጠራርተው፣ አዊ ከዋግ ሽምራ
ለእናት ሀገር ልማት፣ ሲዘምቱ በጋራ
ውሀ ጉም ይመሰል፣ ሽቅብ ተጥመልምሎ
ዳገት እየወጣ፣

በሸህ ዘመን ታሪክ፣ ተጠንቶ የኖረን

ያባይ ልጅ ሲያጠጣ፣
እዚህ ከኛው ቀየ፣ እዚህ ከኛው መንገደር
የድህነታችን፣ ሰንኮፉ ተነቅሎ
በአጀብ ሲቀበር፣
ከለታት አንድ ቀን፣ ህልም አይቼ ነበር...!
ያውና ዘንድሮ፣ ዕውን ይሆን ጀመር፡፡
አንተ ወራጅ ውሃ፣ ዓባይ ጠመዝማዜ
ይልቅ እንደጊዜ፣ እንደነተከዜ
ለህዳሴው ትውልድ፣ እጅ ስጥ በጊዜ!!

(በተለይ ለኢንጂነር ስመኘው በቀለ እና ለመላው የስራ ባልደረቦቹ)